

Hogeschool PXL

RAPPORT KWALITEITSTOETS 2

Bachelor na Bachelor in de creatieve therapie

28 en 29 oktober 2020

INLEIDING

Dit rapport geeft de beschouwingen, oordelen en aanbevelingen weer van de kwaliteitstoets 2 van de Bachelor na Bachelor in de creatieve therapie (60 SP | EQF 6) van Hogeschool PXL. Deze kwaliteitstoets is erop gericht de opleiding te ondersteunen bij de kwaliteitsborging en -verbetering en kadert in het kwaliteitszorgbeleid van de hogeschool.

De opleiding creatieve therapie ressorteert onder het departement PXL-Healthcare en werd op 28 en 29 oktober 2020 bezocht door een team van onafhankelijke experts. De commissie werd als volgt samengesteld:

- Wim Hoste; audit- en onderwijsdeskundige – voorzitter
- Mimy ter Braak, werkvelddeskundige – lid
- Isabelle Dierckx; werkvelddeskundige – lid
- Emma Anquinet; student – lid

Dieter Cortvriendt, beleidsadviseur kwaliteitszorg van VLUHR KZ, was secretaris van de commissie.

De commissie legde naast de door de instelling bepaalde kwaliteitskenmerken 8 'gerealiseerd eindniveau' en 9 'kwaliteitscultuur' en het door de opleiding gekozen kwaliteitskenmerk 4 'curriculum' de focus op kwaliteitskenmerken 3 'evaluatiesysteem' en 6 'in-, door- en uitstroombeleid'.

Dit rapport bestaat uit drie delen: algemene beschouwingen over de opleiding, de oordelen per kwaliteitskenmerk (KK) en een lijst van aanbevelingen.

ALGEMENE BESCHOUWINGEN

De opleiding creatieve therapie heeft zich adequaat voorbereid op de kwaliteitstoets 2 en stelde de commissie uitvoerige informatie ter beschikking zodat deze zich een beeld kon vormen van de opleiding bij aanvang van het bezoek. De commissie bestudeerde tevens een ruime selectie van integratieprojecten en stageverslagen. Bij de start van het bezoek gaf het opleidingsteam een - door de commissie gesmaakte - interactieve en creatieve voorstelling. De commissie voerde open en constructieve gesprekken met verschillende geledingen: opleidingsverantwoordelijken, studenten (junior-collega's), lectoren, alumni en werkveldvertegenwoordigers. Deze gesprekken vormden een goede en noodzakelijke aanvulling op het bestudeerde materiaal en stelden de commissie in staat om een uitspraak te doen over de geselecteerde kwaliteitskenmerken: KK3, KK4, KK6, KK8 en KK9 en over de onderwijskwaliteit van de Bachelor na Bachelor in de creatieve therapie van Hogeschool PXL.

De missie van de opleiding is excellente creatief therapeuten opleiden waar de maatschappij nood aan heeft en die zich een weg kunnen banen in het sterk evoluerende landschap van de geestelijke gezondheidszorg. De afgestudeerden moeten bekwaam zijn om het beeldende medium op methodische wijze in te zetten voor de behandeling van cliënten, dit aan de hand van vier therapeutische referentiekaders: cognitieve gedragstherapie, psychoanalyse, cliëntgerichte therapie en systeemtherapie.

De commissie meent dat het evaluatiesysteem aansluit bij het curriculum, zeker in fase A. Er is een waaier van evaluatievormen en een goede mix van summatieve en formatieve evaluaties. De opleiding spant zich in om de validiteit en betrouwbaarheid van de evaluaties te bewaken, al zijn er in de beeldende component nog veel subjectieve, informele evaluaties. Hoewel de vooropgestelde competenties het theoretisch uitgangspunt vormen voor de evaluaties is de commissie er niet van

overtuigd dat het evaluatiesysteem het eindniveau in fase B op een consistente wijze beoordeelt en alle aspecten van het domeinspecifiek leerresultatenkader (DLR) - wat in elke opleiding hét referentiepunt moet zijn - afdekt. De commissie meent dat er op dit vlak meer garanties ingebouwd moeten worden en adviseert om het DLR ter hand te nemen en het evaluatiesysteem hier helder en eenduidig op af te stemmen zodat dit voor alle betrokkenen duidelijk is.

De opleiding heeft de X-factor een eigen doordachte invulling gegeven en geeft hiermee richting aan het curriculum. Het onderwijs is authentiek en probleemgestuurd. De lectoren zijn gemotiveerd en zeer betrokken. De studenten krijgen snel voeling met de realiteit van creatieve therapie. Het curriculum bestaat uit een aantal componenten die goed op elkaar inhaken. Fase A legt de focus op de competenties van de behandelaar, dit door middel van casussen en simulaties. Fase B legt de focus op de competenties van de creatieve therapeut als professional in een organisatie/netwerk. Sommige aspecten van het curriculum, zoals de integratie en verknoping van het beeldende met het therapeutische, verdienen meer explicitering, wat de uitstraling van de opleiding en die van de creatieve therapie kan vergroten. Het curriculum is in lijn met de PXL-brede leerlijnen, al zou in functie van het onderzoekend handelen het *evidence based* werken en het ontwikkelen van kritisch zelfreflectievermogen doorheen heel het curriculum explicieter aan bod moeten komen. De commissie suggereert om de banden aan te halen met onderzoekscentra¹ en meer naar buiten te treden, bijvoorbeeld door studenten aan te sporen om in vakbladen te publiceren.

Het in-, door- en uitstroombesluit biedt de studenten maximale ontwikkelingskansen. Het welbevinden van de studenten is groot en ze zijn erg tevreden over de lectoren. Het voortraject mikt zowel op het bijspijkeren van instromers met een 'artistieke' achtergrond als instromers met een 'therapeutische' achtergrond. Voor instromers met een 'therapeutische' achtergrond is de meerwaarde van het voortraject minder duidelijk. Het voortraject mikt op het bijspijkeren van instromers met een 'artistieke' achtergrond. Voor instromers met een 'therapeutische' achtergrond is de meerwaarde van het voortraject minder duidelijk. De commissie adviseert om hier maatwerk te bieden en het beeldende aspect gelijkwaardige aandacht te geven. De doorstroom is goed, hoewel de combinatie van studeren en werken door vele studenten als intensief wordt ervaren. Qua uitstroom zou de opleiding extra ondersteuning kunnen voorzien voor studenten die zelf een praktijk willen starten. Zo zou de opleiding aandacht kunnen besteden aan de beeldend therapeut als ondernemer en de studenten leren reflecteren over de randvoorwaarden om als zelfstandig beeldend therapeut aan de slag te gaan.

Het gerealiseerd eindniveau dient met de integratieprojecten en stageverslagen aangetoond te worden. De opleiding bewaakt dat de opdrachten die de studenten in het kader van hun afstuderen uitvoeren uitdagend en relevant zijn. Sommige van de ingekeken stukken voldoen aan de vereisten en situeren zich op niveau 6. Tegelijkertijd missen een aantal integratieprojecten de theoretische/wetenschappelijke/onderzoekende insteek, zoals het specificeren en onderbouwen van therapeutische referentiekaders, het inzetten van de creatief therapeutische driehoek, het belang van overdracht in een therapeutische relatie en het gebruik van mediums specifieke technieken. De stageverslagen maken niet afdoende aantoonbaar welke vooropgestelde competenties de studenten gerealiseerd hebben, dat geldt zowel voor de vormelijke aspecten (formulieren) maar evenzeer voor de (tussentijdse) feedback die te weinig naar de domeinspecifieke leerresultaten verwijst. Dat de opleiding niet aantoont dat het eindniveau gerealiseerd wordt, is een hard verdict, maar doet geenszins afbreuk aan de kwaliteit van de lectoren en evenmin aan het feit dat de afgestudeerden zich een weg kunnen banen in het sterk evoluerende landschap van de geestelijke gezondheidszorg, wat

¹ Zie bijvoorbeeld het MOOV-ON project: <https://kenvak.nl/onderzoek/moov-on/>

ook door het werkveld werd onderschreven. Desondanks dient een opleiding te allen tijde formele garanties te bieden dat het door de overheid vastgelegde niveau nagestreefd en behaald wordt bij alle gediplomeerden.

De commissie stelt vast dat de opleiding in het kader van haar verbeterbeleid op vlak van kwaliteitscultuur verschillende acties heeft opgezet. Toch blijken sommige aanbevelingen maar schoorvoetend opgevolgd te zijn. Zo is het een gemiste kans dat het werkveld pas zeer recent formeel betrokken wordt bij het verbeterbeleid van de opleiding. Het is ook jammer dat de opleiding geen grondigere benchmark-oefening heeft opgezet, bijvoorbeeld met buitenlandse opleidingen. De opleiding, zo meent de commissie, moet nu snel en gericht schakelen, de informele aanpak achter zich laten, gefundeerde keuzes maken en een ruime waaier van stakeholders hierbij systematisch raadplegen. Het potentieel, zowel bij het team, het werkveld en de alumni is zeker aanwezig en met een klein team aangestuurd door het nieuwe, gedreven opleidingshoofd moet dat lukken.

OORDELEN PER KWALITEITSKENMERK

KK3 Evaluatiesysteem

De commissie oordeelt dat de opleiding kwaliteitskenmerk 3 'evaluatiesysteem' niet behaalt.

De commissie stelt vast dat de opleiding op papier over een adequaat evaluatiesysteem beschikt en dat dit in fase A afdoende afgestemd is op het curriculum. De evaluatievormen zijn gevarieerd en vertonen een goede mix van summatieve en formatieve evaluaties. De studenten weten wat er van hen verwacht wordt tijdens de evaluaties en ze kennen de evaluatiecriteria. Studenten krijgen veel feedback, maar deze is soms oppervlakkig en informeel en geeft hen weinig sturing. De opleiding bewaakt de betrouwbaarheid en validiteit van de evaluaties, maar er is nog een groot aandeel van subjectieve, informele evaluaties, zeker in de beeldende component van het curriculum.

Hoewel de vooropgestelde competenties het uitgangspunt vormen voor de evaluaties is de commissie er niet van overtuigd dat het evaluatiesysteem het te bereiken eindniveau (zoals beschreven in het DLR) in fase B consistent beoordeelt. De beoordelingen van de stages en projecten reflecteren niet altijd de kwaliteit van de desbetreffende stukken. Bovendien is het niet duidelijk of alle vooropgezette competenties geëvalueerd worden. De commissie begrijpt dat dit *work in progress* is, maar een gedegen en transparant evaluatiebeleid is cruciaal en fundamenteel met het oog op het garanderen van het door de overheid vastgelegde niveau. De commissie adviseert om op dit vlak expertise in te winnen en als team een visie op evalueren te ontwikkelen. Sommige lectoren doen het immers al goed, maar iedereen moet mee, ook externen dienen met dezelfde bril, dezelfde achtergrond en vanuit hetzelfde kader de prestaties van de studenten te bekijken, feedback te geven en te beoordelen. Zorg er dus voor dat ook de externe beoordelaars door de blik van de opleiding evalueren.

De commissie concludeert dat er op dit moment geen afdoende garanties zijn dat het evaluatiesysteem het DLR – hét referentiekader qua inhoud en niveau van de eindcompetenties - afdekt. Ze adviseert om het DLR ter hand te nemen en het evaluatiesysteem hierop (rechtstreeks) helder en eenduidig af te stemmen, dit met alle belanghebbenden te kalibreren en daarover duidelijk en herhaaldelijk te communiceren.

KK4 Curriculum

De commissie oordeelt dat de opleiding kwaliteitskenmerk 4 'curriculum' behaalt.

De X-factor geeft richting aan het curriculum en het team heeft dit concept een doordachte eigen invulling gegeven. De keuze voor het beeldende medium is historisch gegroeid, al leren de studenten

ook linken leggen met andere media, wat door de studenten gewaardeerd wordt. Het onderwijs is authentiek en probleemgestuurd wat aanzet tot het gestructureerd analyseren van probleemsituaties. De opleidingsonderdelen zijn indicatief voor de praktijk. De lectoren staan in het werkveld en brengen zo de realiteit van creatieve therapie binnen. De studenten zouden wel meer binnenlandse en buitenlandse gastsprekers willen uitnodigen zodat de opleiding nog meer aansluiting vindt bij (inter)nationale maatschappelijke tendensen.

Het curriculum bestaat in fase A uit een aantal componenten: een beeldende, een therapeutische en een kenniscomponent, geflankeerd door ateliers, en in fase B uit een professionele component en de afstudeeropdrachten stage en integratieproject. De organisatie van het curriculum is degelijk en de samenhang is helder. De inhoud is duidelijk gestructureerd, al meent de commissie dat de inhoud van het curriculum en de koppeling van deze inhoud met de verschillende opleidingsonderdelen nog beter beschreven en geduid kunnen worden. Zo was de integratie van het beeldende met het therapeutische niet makkelijk op te maken uit het dossier; al zet de opleiding hier wel op in. Ook het aspect 'wie ben ik als therapeut' was niet meteen terug te vinden, maar gaandeweg werd duidelijk dat dit wordt getraind (onder andere door intervisie) in het opleidingsonderdeel persoonlijke ontwikkeling. Wat het behandelingsproces betreft (zoals de keuze voor een bepaald referentiekader en de effectiviteit van creatieve therapie in een bepaalde context) gebeurt er ook veel, maar dit werd pas echt duidelijk in de gesprekken. Het is aan de opleiding om deze aspecten van het curriculum, zoals de verknoping van het beeldende met het therapeutische en de identiteit van de creatief therapeut, in de verf te zetten en explicieter te vermelden in de rapportage van de afstudeeropdrachten, wat ook de uitstraling van de opleiding en creatieve therapie kan vergroten. De intrinsieke sterktes en keuzes van de opleiding zijn volgens de commissie niet steeds zichtbaar, nochtans kan het 'naar buiten treden' van de opleiding met verschillende sterke elementen absoluut bijdragen aan de positieve perceptie van de opleiding, aan waardering voor het zinvolle werk van de creatief therapeut en het expliciteren van de maatschappelijke relevantie.²

Het curriculum spoort met de PXL-brede leerlijnen. Inzake ondernemend handelen stelde de commissie vast dat de studenten geprikkeld worden en initiatief nemen. Het onderzoekend handelen situeert zich vooral in fase B. *Evidence based* werken moet in alle opleidingsonderdelen (explicieter) terugkomen; ook bijvoorbeeld in de ateliers van fase A, aldus de commissie. Er zijn tal van initiatieven wat betreft het internationaal/intercultureel handelen, zoals buitenlandse gastsprekers, een internationale stage en het ECARTE netwerk. Voor werkende studenten is het niet evident om voor een langere periode naar buitenland te gaan, daar is de commissie zich van bewust. De commissie meent echter wel dat de opleiding nog meer kan inzetten op interculturaliteit, hiervoor moet je niet naar het buitenland en biedt de Limburgse context tal van mogelijkheden die de opleiding in de toekomst kan exploreren.

KK6 In-, door- en uitstroombeleid

De commissie oordeelt dat de opleiding kwaliteitskenmerk 6 'in-, door- en uitstroombeleid' behaalt.

De studenten die de commissie sprak kiezen bewust voor de opleiding creatieve therapie van Hogeschool PXL. Ze zijn goed geïnformeerd over wat hen te wachten staat en voelen zich hier welkom. De populatie, zo kon de commissie vaststellen, is overwegend wit en vrouwelijk. De commissie adviseert een actief diversiteitsbeleid te voeren omdat een meer diverse uitstroom ook ten goede komt aan de maatschappij.

² Een voorbeeld hiervan is een recent project rond het conceptualiseren en uitwerken van een kindvriendelijk kerkhof te Oudsbergen.

Bij intake is er een adviesgesprek dat peilt naar het potentieel en de persoonlijkheid van de student. Dit gesprek wordt als nuttig en noodzakelijk beschouwd door alle betrokkenen. Het voortraject vormt in se een integraal onderdeel van de opleiding en mikt op het bijbrengen van therapeutische competenties. Studenten zonder beeldende competenties worden gevraagd zich in te schrijven in het deeltijds kunstonderwijs. De commissie adviseert om in het voortraject de balans tussen de beeldende en de therapeutische componenten in evenwicht te brengen en maatwerk te bieden, zodat dit traject voor alle instromers, zowel met een artistieke als met een therapeutische achtergrond, een meerwaarde is. De commissie waardeert de inzet van de opleiding om een correcte en geïnformeerde instroom voor de opleiding te realiseren.

De commissie stelde tijdens het bezoek vast dat de lectoren zeer begaan zijn met de studenten en hen doorverwijzen indien dat nodig blijkt. De commissie wil hen er wel op wijzen dat vanuit deontologisch standpunt ze hun rol van therapeut, coach en lector goed uit elkaar moeten blijven houden. Het informele karakter van feedback en begeleiding is in dat verband enerzijds een sterkte maar tegelijk een valkuil waar alle betrokkenen zich van bewust moeten zijn. In het opleidingsonderdeel persoonlijke ontwikkeling leren de studenten hun leerproces zelf in handen nemen en hierover reflecteren.

De doorstroom wordt mede bepaald door de haalbaarheid van de combinatie werken en studeren. Er is geen grote uitval, mede door de duidelijke studiewijzers en de gedegen organisatie van curriculum. De studenten en afgestudeerden lieten verstaan dat het traject intensief maar haalbaar is. De doorstroom wordt door de commissie als aanvaardbaar gezien, gelet op de studentkenmerken en op basis van de feedback van de studenten zelf.

Inzake de voorbereiding op de arbeidsmarkt ligt de focus op de geestelijke gezondheidszorg (als doelgroep). De opleiding zou wel moeten nagaan of er voor studenten die zelf een praktijk willen starten extra ondersteuning (bijvoorbeeld door intervisie) voorzien kan worden. Zo zou de opleiding de studenten moeten leren reflecteren over de randvoorwaarden om als zelfstandig beeldend therapeut aan de slag te gaan.

KK8 Gerealiseerd eindniveau

De commissie oordeelt dat de opleiding kwaliteitskenmerk 8 'gerealiseerd eindniveau' niet behaalt.

Het gerealiseerd eindniveau moet aangetoond worden door de integratieprojecten en stageverslagen. De opleiding bewaakt dat de opdrachten die de studenten in het kader van hun afstuderen uitvoeren uitdagend en relevant zijn en betreft hierbij haar netwerk. De studenten kunnen met het project en de stage de eigen interesses uitdiepen.

De ingekeken integratieprojecten zijn praktijkgericht. De opdracht is zinvol, al is een studieomvang van vijf studiepunten wat weinig voor een integratieopdracht die het sluitstuk is van de opleiding, zo meent de commissie. De kwaliteit van de bestudeerde stukken is wisselend en de beoordelingen reflecteren niet altijd de kwaliteit. Sommige werken situeren zich duidelijk op niveau 6 van de Vlaamse kwalificatiestructuur, andere missen echter een theoretische/wetenschappelijke/onderzoekende insteek, zoals het specificeren en onderbouwen van therapeutische referentiekaders, het inzetten van de creatief therapeutische driehoek, het belang van overdracht in een therapeutische relatie en het gebruik van mediums specifieke technieken. Daarbij wordt onvoldoende aangetoond dat alle aspecten van het DLR (zowel inzake de niveaureisten als de inhoud) verworven zijn door de student. Ook in de tussentijdse beoordeling en begeleiding wordt té beperkt verwezen naar de te bereiken competenties: die is te summier of te weinig doelgericht.

De opleiding bewaakt dat de stageplaatsen aan de vereisten voldoen. De duur van de stage is een grote meerwaarde voor werkveld én studenten. De stages bieden de studenten de mogelijkheid om zich stap per stap te bekwamen. Het was echter niet mogelijk om op basis van de ingekeken stageverslagen te verifiëren dat alle vooropgestelde competenties en het te behalen niveau gerealiseerd worden, aldus de commissie. Zorg er dus voor dat de studenten hun werkzaamheden aantoonbaar maken en verantwoorden door het DLR systematisch als richtlijn te hanteren bij de begeleiding, feedback en beoordeling.

Op basis van de ingekeken integratieprojecten en stageverslagen, alsook de matrix die de link legt tussen de vooropgestelde competenties en de evaluatie ervan in de desbetreffende opleidingsonderdelen, is er, aldus de commissie, geen afdoend bewijs dat de studenten met de afstudeeropdrachten het eindniveau realiseren, ook al is dat wellicht het geval. Het zou de opleiding helpen om op basis van het DLR (en een competentieprofiel dat in rollen opgesteld is) de afstudeeropdrachten te evalueren en zo na te gaan welke vooropgezette competenties al of niet gerealiseerd worden, en indien nodig ook het curriculum bij te sturen en het toegekende aantal studiepunten aan te passen. De commissie adviseert om hierbij het principe van *constructive alignment* toe te passen waarbij het DLR als vertrekpunt wordt gehanteerd bij het (her)uittekenen van de stage en het integratieproject. Op die manier bouwt de opleiding de zekerheid in dat ze te allen tijde werkt in functie van het te behalen eindniveau en dat niveau garandeert aan de studenten én het werkveld.

De studenten zijn tevreden over de opleiding en voelen zich klaar om als creatief therapeut aan de slag te gaan. Uit het gesprek met de afgestudeerden heeft de commissie kunnen opmaken dat ze startklaar zijn, over een mooie 'creatief therapeutische -toolbox' beschikken en hun plek vlot kunnen innemen in een team. De afgestudeerden bouwen zelf een netwerk uit en zoeken naar linken met andere media. Het werkveld ziet de creatief therapeuten van Hogeschool PXL graag komen.

KK9 Kwaliteitscultuur

De commissie oordeelt dat de opleiding kwaliteitskenmerk 9 'kwaliteitscultuur' niet behaalt.

De commissie stelt vast dat de opleiding in het kader van het verbeterbeleid acties heeft opgezet. Zo heeft de opleiding gewerkt aan haar opleidingsprofiel, heeft ze vier therapeutische referentiekaders geselecteerd en de keuze voor het beeldend medium behouden. Er zijn oefeningen gemaakt om drama, dans en muziek in het curriculum op te nemen, maar dat bleek niet haalbaar. De commissie meent dat een grondigere benchmark-oefening zich opdringt. Het werkveld vraagt immers meer en meer 'multimediale' creatief therapeuten en de naamgeving van de opleiding doet vermoeden dat de opleiding meer media aanbiedt dan enkel het beeldend medium. De benchmark kan zowel in binnen- en buitenland.

Een aandachtspunt voor de opleiding was het intensiever betrekken van haar stakeholders. Hier is stapsgewijs, maar vooral informeel op ingezet, zo constateert de commissie, maar de aanbeveling van 2017 om een werkveldcommissie op te richten heeft pas in 2020 concreet opvolging gekregen. Ook al was het voor de opleiding niet direct duidelijk wie in deze raad moest zetelen en op welk niveau dit overlegorgaan moest opereren, het is een gemiste kans dat het werkveld niet formeel betrokken was bij het verbeterbeleid van de opleiding, zo stelt de commissie. Het werkveld is echter sterk bereid hieraan mee te werken.

Wat de PDCA-cyclus betreft situeert de opleiding zich voornamelijk in de check-fase. De commissie meent dat (ondanks de goede intenties) het doorlopen van de PDCA-cyclus niet systematisch gebeurt; zo zijn de verantwoordelijkheden niet afdoende omljnd, zijn de acties niet altijd ondubbelzinnig

gestoeld op de evaluatie van de resultaten en, *last but not least*, is het verbeterbeleid niet expliciet gekoppeld aan de realisatie van het competentieprofiel (en dus ook aan het DLR). De commissie adviseert de opleiding om vertrekkende vanuit het DLR haar curriculum, leeromgeving en evaluatiesysteem te aligneren. De commissie suggereert om een meerjarenplan op te stellen met een duidelijk tijdspad waarbinnen doelen gerealiseerd moeten zijn, hierover meermaals per jaar een 'beleidsdag' te organiseren en een beroep te blijven doen op de centrale diensten van de hogeschool.

Op basis van het dossier en de gesprekken en de waarschuwingen die de opleiding reeds heeft gekregen, besluit de commissie dat de opleiding KK9 niet behaalt. Ook al gaat de opleiding uitdagingen aan, bijvoorbeeld inzake *blended learning*, het is allemaal nog te vrijblijvend. De opleiding, zo meent de commissie, moet nu gefundeerde keuzes maken, dit in samenspraak met haar stakeholders, en deze ook uitdragen. De commissie meent dat, met de nodige ondersteuning van de hogeschool, een betrokken werkveld, ervaren alumni, een breed internationaal netwerk en vooral met een gedreven en sterk team, er een momentum is waarbij de opleiding stapsgewijs, formeel en gestructureerd de opleiding kan aanpakken. Het team is zeer betrokken en gemotiveerd en daarom ligt er een unieke kans voor het nieuwe, competente opleidingshoofd om de uitdagingen onverwijld en structureel aan te pakken.

AANBEVELINGEN

- De opleiding moet de studenten meer kwalitatieve en formele feedback geven, gelinkt aan de domeinspecifieke leerresultaten.
- De opleiding dient erop toe te zien dat de evaluaties in de beeldende component objectiever en formeler zijn.
- De opleiding moet meer garanties inbouwen dat de realisatie van het eindniveau op een consistente wijze geëvalueerd wordt met het DLR als referentiepunt.
- De opleiding moet als team een visie op evalueren ontwikkelen, dit in samenspraak met onderwijkskundigen.
- De opleiding moet er voor zorgen dat externe beoordelaars het evaluatie- en begeleidingskader van de opleiding kennen en hanteren.
- De opleiding moet het DLR ter hand te nemen en het evaluatiesysteem (inclusief begeleiding en feedback) hierop afstemmen (e.g. *constructive alignment*)
- De opleiding moet nog gericht inspelen op (inter)nationale maatschappelijke tendensen. Nodig hiervoor meer binnenlandse en buitenlandse gastsprekers uit.
- De opleiding dient sommige aspecten van het curriculum, zoals de verknoping van het beeldende met het therapeutische en de identiteit van de creatief therapeut, te expliciteren, wat ook de uitstraling van de opleiding en creatieve therapie kan vergroten.
- De opleiding moet het *evidence based* werken in alle opleidingsonderdelen inbedden.
- De opleiding moet nagaan hoe ze aspecten van interculturaliteit en diversiteit in de brede zin in het curriculum kan versterken.
- De opleiding dient acties op te zetten om de instroom te diversifiëren.

- De opleiding moet verzekeren dat het voortraject voor alle instromers, zowel met een artistieke als een therapeutische achtergrond, een meerwaarde is.
- De opleiding moet nagaan of er voor studenten die een eigen praktijk willen beginnen extra ondersteuning aangeboden kan worden.
- De opleiding moet in de integratieprojecten de theoretische/wetenschappelijke/onderzoekende insteek versterken met het oog op het bereiken van het vereiste kwalificatieniveau.
- De opleiding dient ervoor te zorgen dat de studenten hun stagewerkzaamheden aantoonbaar maken en dus verantwoorden in functie van de eindcompetenties.
- De opleiding moet op basis van het DLR de afstudeeropdrachten evalueren, en nagaan welke vooropgezette competenties al of niet gerealiseerd worden, en indien nodig het curriculum bijsturen en het toegekende aantal studiepunten aanpassen.
- De opleiding moet een grondige benchmark-oefening opzetten, en moet hiervoor over de grenzen kijken.
- De opleiding moet het werkveld formeel en structureel betrekken bij haar verbeterbeleid.
- De opleiding moet de PDCA-cyclus systematischer doorlopen en verantwoordelijken aanduiden.
- De opleiding dient vertrekkende vanuit het DLR haar curriculum, leeromgeving en evaluatiesysteem te aligneren.
- De opleiding moet snel en gericht schakelen, gefundeerde keuzes maken en haar stakeholders hierbij systematisch raadplegen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

Wim Hoste (voorzitter)

Coördinator International Training Centre, Universiteit Gent

Mimy ter Braak (werkvelddeskundige)

Beeldend therapeut, UMCG en Docent, NHL-Stenden Hogeschool

Isabelle Dierckx (werkvelddeskundige)

Beeldend therapeut, PC Bethanië en zaakvoerster, beeld-taal bvba

Emma Anquinet (student)

Alumnus Bachelor na Bachelor creatieve therapie, Arteveldehogeschool Gent